

Det var med det udgangspunkt, vi gik ind i forhandlingerne, fordi vi havde en fælles opfattelse af, at der skulle mere kvalitet ind i aktiveringen, og at der skulle gives bedre muligheder for, at den arbejdsløse skulle få en kortere vej fra ledighed til arbejde.

Vi gjorde også klart fra starten, at elementer, som ville forringe forholdene for de arbejdsløse, de folk, som i forvejen er dårligt stillet, ikke var noget, vi interesserede os for. Og det var på den baggrund, vi gik i gang med forhandlingerne.

Jeg vil gerne tilkendegive her, at jeg synes, at de forhandlinger, vi havde med ministeren og med Venstre og De Konservative, foregik på et reelt og fair grundlag, sådan at begge parter vidste, hvilke tangenter vi spillede på, og det vil jeg gerne kvittere for.

Jeg vil selvfølgelig også gerne kvittere for – det er måske også lidt til Socialdemokratiets ordfører – at man har fundet anledning til at permanentgøre det gamle forslag, som bl.a. SF har stillet og har fået med i de forrige finanslovaftaler under den forrige regering, om voksenlærlingeordningen, og at man nu alle sammen kan se, at det er et godt element. Her ligger der noget reelt, her kan man give folk en kompetencegivende uddannelse, som både de selv og samfundet har brug for.

Når vi ikke kan stemme for forslaget og har stillet en række ændringsforslag her til anden behandling, hænger det bl.a. sammen med, at vi synes, at de ting, som er de negative, er blevet de fremherskende.

Vi mener faktisk, at når vi er i den situation, at 70 pct. af de folk, som bliver arbejdsløse, selv kan finde arbejde inden for det første år, så er det udmærket, men vi har beviseligt 30 pct., som ikke gør det. Og her er det jo en arbejdsmarkedsreforms allerfornemste opgave at være med til at sikre, at der så hurtigt som overhovedet muligt sættes ind med efteruddannelse, omskoling og videreuddannelse.

Kl. 11.15

Her har man så valgt, givetvis af økonomiske grunde, at gå en anden vej og sige: Vi venter med at sætte noget reelt i gang, indtil der er gået et år, sådan at man betaler dagpenge et helt år, og så skal man inden for de efterfølgende 6 måneder have en handlingsplan, dvs. reelt 1½ år. Specielt hvis ledigheden stiger, vil der jo ske det, at man af nogle økonomiske bevæggrunde går længere og længere ud mod grænsen.

Det finder vi grundlæggende er forkert, fordi det er en dårlig investering af samfundets mid-

ler at lade folk gå arbejdsløse, uden at de skal foretage sig noget. Når vi ved – og det er alle Folketingets partier enige om – at vi i løbet af de kommende år ser de store årgange forlade arbejdsmarkedet og færre komme ind, er der behov for, at vi gør en ekstraordinær indsats for at sikre, at de 150.000, der i dag er arbejdsløse, kommer ind på arbejdsmarkedet.

Det gør de altså ikke, medmindre vi foretager en aktiv indsats for omskoling og efter- og videreuddannelse. Derfor har vi været imod den forringelse, vi finder der er af uddannelsessiden.

Så er der spørgsmålet, om det fremmer beskæftigelsen at træde på folk, der i forvejen ligger ned, ved at sænke ydelserne. Det er jeg ikke helt sikker på er den rigtige måde at gøre det på. Ud over at jeg finder, at det er usmageligt, er jeg heller ikke sikker på, at det rent arbejdsmarkedspolitisk er den rigtige måde at gøre det på.

Vi ved, at den bedste måde at få folk engageret på er ved at behandle dem positivt. Derfor er det et spørgsmål om at give nogle aktive muligheder for, at også folk på kontanthjælp kan komme ind i jobtilbud, men så sandelig også i nogle uddannelsesaktiviteter, som kan sikre, at de kan få fodfæste på arbejdsmarkedet.

Så er der en række konkrete forslag, og dem vil jeg godt forholde mig til her til sidst. Noget af det, som har været meget kritiseret, både før lovforslaget blev førstebehandlet, og mellem første og anden behandling, har været forslaget om at ændre det fra timeopgørelse til ugeopgørelse, for det vil jo få den effekt.

Nu har jeg lagt mærke til, at ministeren i et svar til udvalget har tilkendegivet en fortolkning af, hvordan ministeren vil se på det. Det er klart, at det er en hjælp, at man vil fortolke det lempeligt, men loven burde jo indrettes sådan, at den var hensigtsmæssig. Og det er ikke hensigtsmæssigt at bruge ugeberegninger over for et arbejdsmarked som det danske, hvor vi har adskillige områder, hvor der ikke er fuld beskæftigelse.

Vi har pædagogmedhjælperområdet, tjenerområdet, havnearbejderområdet og en lang række områder, som i dag fungerer, og som fungerer til stor gavn for samfundet. At skulle begynde at tage folk ud af de funktioner og sætte dem i aktivering, er helt håbløst. Derfor mener jeg, at man som minimum bør fastholde de nuværende regler om timeopgørelser – det er det, som SF og Enhedslisten har stillet ændringsforslag om – eller endnu bedre, hvis man kan blive enig om